

Lodě I - suchý dok, dřvořez, 1978

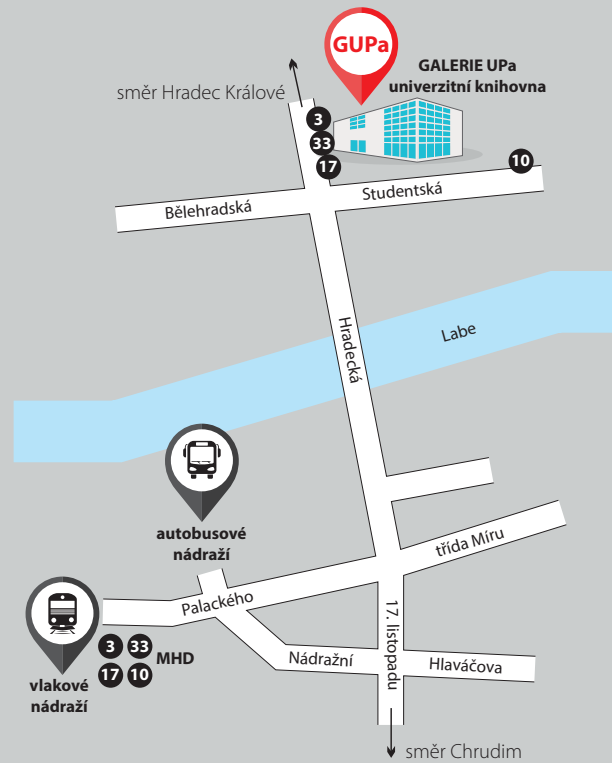

Kaštan, 2009

Na přední straně: Autoportrét, dřvořez, 2009

**GALERIE UNIVERZITY PARDUBICE
UNIVERZITNÍ KNIHOVNA**

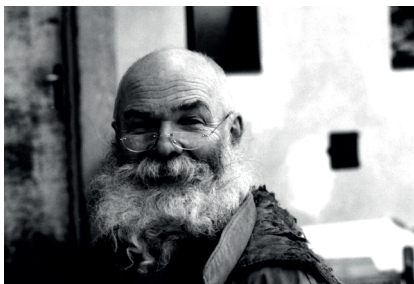
Studentská 519, Pardubice - Polabiny

Po - St 8 - 20 hodin, Čt 8 - 18 hodin
Pá 8 - 16 hodin, So 8 - 12 hodin, Ne zavřeno

**Jiří Altmann
grafika**

Galerie Univerzity Pardubice
Univerzitní knihovna
7. února – 4. dubna 2018

Malíř a grafik **Jiří Altmann** se narodil 28. ledna 1942 v Praze, v rodině se silnou hudební tradicí. Sám však projevoval od dětství talent výtvarný a po ukončení gymnázia byl přijat na Akademii výtvarných umění v Praze, kde studoval u profesorů Silovského a Tittelbacha. Ten si všiml jeho schopnosti zvládat grafické techniky a doporučil mu, vydat se především tímto směrem. Studia ukončil v roce 1966 cyklem grafických listů k básním F. Villona, které krátce poté rozpracoval pro nakladatelství Odeon. K vydání knihy tohoto básníka však nedošlo, protože srpnové události roku 1968 změnily původní ediční plány.

V letech 1968–1971 pracoval Jiří Altmann jako grafik v nakladatelství Girardet v Essenu ve SRN. V tomto městě, ale také v Kolíně nad Rýnem, Würzburgu, v Mnichově, Augsburgu, Bielefeldu a mnoha dalších městech úspěšně představil svoji tvorbu.

Po návratu do Prahy bydlel se svou ženou v Mostecké ulici u Karlova Mostu, v blízkosti chrámu sv. Mikuláše a dalších stavebních klenotů Malé Strany, které se staly častým námětem jeho grafických listů. Kromě pohledů na starou Prahu a cyklu věnovanému poezii F. Villona ztvárňoval výjevy inspirované současným životem. Výrazná jsou třeba témata rodiny, dětí, žen a vztahů mezi lidmi, prosté přírodní motivy, zobrazení stromů a květin a také dojmů z krajin, které sbíral na svých cestách. Často se v jeho tvorbě objevují portréty velkých hudebních skladatelů, osobností kultury i přátel a kamarádů.

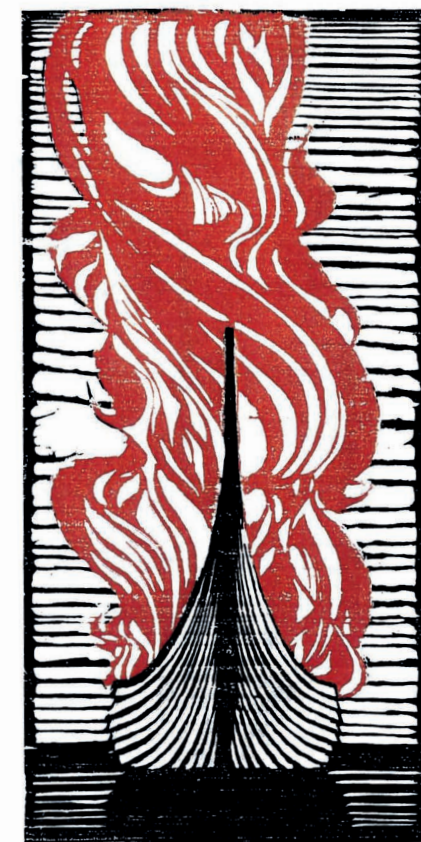
Působivost grafické řeči Altmannových dřvořezů spočívá v autorově výtvarném naturelu, který v této výtvarné technice našel výrazový prostředek, nejlépe vyhovující jeho uměleckému záměru. Dynamická, nervně pulzující kresba, dramatická hra světla a stínu i pevné tvarové linie jsou charakteristické pro jeho rukopis. Jako jeden z mála současných grafiků rozvíjí také lapidární tvarosloví nejstarší grafické techniky, o jejíž výrazovou renesanci usílovali na konci 19. století malíři E. Munch a P. Gauguin a později němečtí expresionisté.

Přípitek - Villon, 1968

Na způsob středověkých listů vytváří Altmann dřevěné štočky, do kterých často vedle vlastního motivu řeze zrcadlově obrácené texty, které dotvářejí grafickou plochu a rozšiřují nebo zdůrazňují poselství námětu. Navazuje tak na velmi starou tradici blokových knih ze 14. a 15. století, kterými se ve svých řezaných knihách inspiroval na počátku 20. století také významný český grafik J. Váchal.

Od doby, kdy postavili dům v Černošicích u Prahy, žijí autor a jeho žena, která se věnuje herectví a pedagogické činnosti na DAMU, v blízkosti řeky Berounky a okolních lesů, se kterými jsou v blízkém kontaktu. Altmann si sám poráží vhodné stromy a z velkých špalků řeze dřevěné štočky, ve kterých výtvarně zhodnocuje nejen přirozenou strukturu, ale i různé suky, praskliny a neobvyklé tvary. Do tohoto, pro něj úchvatného světa dalších nových možností a tvarů vstupuje s respektem, aby v souladu s tímto přirozeným materiálem vytvářel

Královský pohřeb - barevný dřvořez, 1990

nové a nové motivy a pak klasickým ručním tiskem na jemném japonském papíru umocňoval přitažlivost tvůrčí rukodělné práce.

Tak jako neexistuje téma, které by Altmann nedokázal svým nožem a dlátem ztvárnit v klasickém dřvořezu – ať již v malých či velkých plochách – projevil tuto schopnost i v dalších výtvarných disciplínách. Kromě kresby amalby se občas věnuje i tvorbě sochařské. Dřevo, jeho nejmilejší přírodní materiál využil k vytvoření řady portrétů přátel i osobností z kulturního života. Vedle řady sochařsky pojatých objektů ze dřeva nebo z kamene, případně z mramoru byla oceněna i jeho schopnost při restaurování památek.

Jiří Altmann je členem Českého sdružení grafiků Hollar. Jeho práce jsou zastoupeny v Národní galerii, Galerii hlavního města Prahy, ale také v řadě galerií evropských, především ve SRN.

PhDr. Dušan Sedláček